

forandres i saa Henseende, er det det bedste for os, at vi faa Sikkerhed for, at Lodsedlerne blive solgte, og at Statskassen faar den Indtægt deraf, som det var Meningen, den skulde have.

Harald Jensen: Den højtærede Finansminister indrømmede, at den Gang, dette Forslag sidst var for her i Tinget i 1904, var det med blandede Følelser, vi gik med, og jeg tør vel nok sige, at de Følelser, som den Gang raadede i Folketing og Landsting, de modvillige Stemninger, der vare imod det, raade endnu. Da det nu i den Tid, der er gaaet siden, har vist sig, at den Lov, vi gavede, ikke har virket saaledes, som man har tænkt sig, er Spørgsmaalet, om de blandede Følelser, der den Gang vare mod dette Lovforslag, ikke skulde være blevne forstærkede i den Retning, jeg antydede, saa vi nu sagde, at det var en daarlig Vej, vi kom ind paa den Gang, at oprette et privat Lotteri, at give private Folk Lov til at sælge Lodsedler med Statens Navn og Statens Mærke, saa at vi nu betænkte os paa, om vi skulde gaa videre ad den Vej.

Den højtærede Minister siger, at jeg talte ikke om de Ændringer, der foreligge nu. Nej, det gjorde jeg ikke; og skønt der kunde være adskillige Bemærkninger at gøre dertil, skal jeg dog ikke komme ind derpaa. Ved disse Ændringer, som her foreslaas, er Spørgsmaalet i Virkeligheden det, om vi skulle føre den Lov videre ud i Livet, som vi vedtog i 1904, eller om vi skulle standse paa den Vej. Det er Spørgsmaalet, thi Sagen er denne, at hvis Ændringerne ikke blive vedtagne, er det vistnok mere end tvivlsomt, om Koncessionshaverne ville vedblive at drive dette private Lotteri; det vil da sikkert ganske roligt gaa ind af sig selv, og vi have da redresseret vor — som jeg mener — Fejl fra 1904, idet vi da ikke gaa videre ad denne Vej med et privat Lotteri.

Derfor er min Tale fuldstændig paa sin Plads her; thi hvis vi vedtage disse Ændringer, fortfare vi paa en Vej, som vi gik til med blandede Følelser i 1904, og vi fortfare ikke alene, men vi forstærke det yderligere, vi ligesom træde fastere i Jorden ad den Vej, som vi dog alle sammen vare kede af at skulle slaa ind paa. Derfor er det, at vi i Socialdemokratiet ikke kunne gaa med til disse Ændringer. Vi ere mod dette private Lotteri, og vi mene, at det ikke er os værdigt, at det ikke er rigtigt af Staten at drive den Slags Forretninger; dem kan man overlade til Folk

med mere tvivlsomt Rygte end den danske Stat.

Den højtærede Finansminister udtalte, at vi have en Gang Lotteriet, og det samme blev sagt fra anden Side. Ja, vi have Lotteriet, og man kan se paa dette Lotteri, som bestaar, som man vil; Lotterier ere jo i det hele taget noget uheldigt noget. Men Sagen er jo denne, og det har været et Argument, som man ikke godt kunde komme udenom, at Folk ville nu en Gang spille, kunne de ikke spille her, købe de udenlandske Lotterisedler, og saa kan man ligesaa gerne selv sælge Lodsedlerne, derved betrygger man dog Borgerne noget mere, naar Staten selv driver og administrerer Lotteriet, og det hele foregaar fuldstændig under Statens Kontrol. Det er nu sin Sag; det kan man lade ligge; men at man saa yderligere skal ind paa den Vej, at private Folk skulle have Lov til at oprette et Lotteri, det er det, som jeg ikke synes behøver at være en Følge af, at vi have et Lotteri i Forvejen. Jeg kan ikke se anderledes paa denne Sag, og jeg maa anbefale, at man stemmer mod disse Ændringer og derved slutter for det private Lotteri, som jeg ikke paa nogen Maade kan se stemmer med det danske Folks Anseelse hos fremmede Nationer.

Berntsen: Det var jo den forrige Finansminister, Christopher Hage, der fremsatte Forslaget til det vestindiske Lotteri, som nu bestaar; og den forrige Finansminister anses jo fra flere Sider for at have været Idealet af en Finansminister. Jeg vil ogsaa minde om, at det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen) var Ordfører for Reformpartiet og anbefalede det af ham fremsatte Forslag, der blev ophøjet til Lov. Man kan altsaa ikke beskyldte den nuværende Finansminister for at være den, der fører os ind paa en Vej, som man helst skulde blive fra at betræde.

Det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen) udtalte sig jo meget stærkt imod overhovedet at bevare Lotteri og mente, at det var en forkastelig Vej, man i det hele taget var inde paa, at faa Folk til at spille i Lotteri. Men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad der er en Kendsgerning, at selv om man overhovedet ophørte med at have Lotteri, vil man jo ikke derved faa Folk til at lade være med at spille, thi har man ikke Lotteri herhjemme, spille de andre Steder, og den Kommission, vi i sin Tid sendte til Vestindien, har jo selv meget varmt anbefalet